

i Storm paa Havet, og en til at gaa Syd paa, men de kan ikke være beregnede paa at skulle foretage Redningsarbejder i Nord-søen for de større søgaaende Baade, som anvendes fra Esbjerg.

Ærede Medlemmer, som i Finansudvalget har hørt den Deputation, som for nogen Tid siden havde Foretræde for Udvalget, vil ogsaa vide, at den ene af Fiskerne meget illustrerende fremhævede, hvorledes et saadant Redningsarbejde foregik, og jeg synes, det fremgik ganske tydeligt af hans Udtalelser, at et større og dertil egnet Skib var nødvendigt. Man bør ikke glemme, at det her først og fremmest drejer sig om et Tillidsspørgsmaal, at Fiskerne og deres Familier bør have Tillid til det Redningsmateriel, der er for Haanden, naar en stor Ulykke truer. Der ligger flere Hundrede Fiskerkuttere ved Esbjerg — det er Landets største Fiskeplads —, og naar de fleste af disse Kuttere er paa Søen, og der opkommer en stærk Storm, er det virkelig ikke helt Spøg, saa gælder det om, at der er et Materiel, som Fiskerne og deres paarørende har den Tillid til, at det Arbejde, som overhovedet kan udføres, virkelig ogsaa bliver udført. Det kan selvfølgelig ikke i alle Tilfælde ventes, at alle kan reddes, men der bør være en Fortrøstning til, at Landet har gjort, hvad det kan gøre, at Rigsdagen har gjort sit til, at det bedst mulige Redningsmateriel er til Stede.

Jeg vil derfor meget indestændigt anmode det høje Ting om at stemme for, at „Dana“ bliver liggende derovre, og altsaa stemme imod det Ændringsforslag, som er anbefalet af Ordførerne for de 3 Partier.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Medens der jo er fuld Enighed om alle Ændringsforslag til §§ 1 og 26 vedrørende Landbrugsministeriet, en Enighed, som jeg i høj Grad paaskønner, maa jeg beklage, at der ikke er opnaaet Enighed om adskillige Ændringsforslag til § 13. Jeg skal tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger om de Spørgsmaal, hvorom der er Uenighed.

Først skal jeg da nævne Spørgsmaalet om Nedlæggelse af Forsøgsstationerne ved Hornum, Studsgaard og Aarslev. Et Mindretal bestaaende af Socialdemokratiet og det radikale Venstres Repræsentanter i Finansudvalget har stillet Forslag om, at hele Be-

villingen til disse Forsøgsstationer, 115 792 Kr., genopføres paa Finansloven. Den Uenighed, som dette Ændringsforslag giver Udtryk for, er nu neppe saa stor, som den ser ud til, idet det først og fremmest drejer sig om, hvilken Fremgangsmaade man vil anvende.

Jeg maa da sige, at den Fremgangsmaade, som dette Mindretal har valgt, sikkert er den uheldigst mulige, hvis man overhovedet ønsker gennemført Besparelser paa det meget store Budget, som Statens Planteavlsbudget i Aarenes Løb er vokset op til at blive. Det forekommer mig at være baade Ministeriets og Rigsdagens Pligt at følge de sagkyndige, naar de kommer med et Forslag i saa Henseende, og de sagkyndige — og de, der samtidig er interesserede i, at dette Arbejde opretholdes og udvikles — er Statens Planteavlsudvalg; det er dette Udvalg, som varetager denne Interesse overfor Bevillingsmyndighederne, og det bestaar jo af Repræsentanter for de Organisationer, Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, som er interesserede i dette Arbejde.

Det er noget ganske mærkværdigt, man her ser udfolde sig: naar Statens Planteavlsudvalg siger til Ministeriet, ikke at man ønsker Besparelse — hvilket Udvalg, der har en bestemt Opgave at varetage, fræsætter vel Ønske om Nedskæringer? —, men at Besparelser bør indføres paa disse Punkter, naar der overhovedet skal indføres Besparelser, saa siger man her i Rigsdagen: Vi ønsker ingen Besparelser paa disse Punkter. Nu ved jeg vel, at det ikke er ment saaledes, men man ønsker, der skal optages Forhandlinger om, hvad der skal ske. Maa jeg heroverfor gøre opmærksom paa, at de Forhandlinger, som man udtaler Ønske om, og som betyder noget, nemlig Forhandlinger mellem Ministeriet og Statens Planteavlsudvalg, er ført. Jeg har gentagne Gange ført Forhandlinger med Statens Planteavlsudvalg, og Resultatet af disse Forhandlinger er det Forslag, jeg har stillet her i det høje Folketing.

Nu ønsker man, at der yderligere skal føres Forhandlinger med Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, med Repræsentanter for de lokale Interesser. Men ærede Medlemmer af Finansudvalget maa jo dog vide, at hvis Folketinget her ved tredie Behandling vedtager det modsatte af, hvad